

De Rechtbank van Eerste Aanleg te DENDERMONDE, Dertiende Kamer, rechtdoende in strafzaken, heeft in haar openbare terechtzitting van 24 JUNI 2013 het hiernavolgend VONNIS gewezen :

Notitienummer : DE66.99.40339/11/7

Griffie nummer :

IN DE ZAAK VAN HET OPENBAAR MINISTERIE EN:

, met maatschappelijke zetel gevestigd te
RPR - burgerlijke partij voor de
Onderzoekrechter gelet op de klacht met burgerlijke partijstelling d.d.
01 augustus 2011

TEGEN :

, geboren te op laatst
wonende te aldaar
ambtshalve afgeschreven sedert 12.10.2012, thans zonder gekende
woon- of verblijfplaats;

Inverdenkinggesteld wegens:

Te in een niet nader te bepalen periode van 11 juni
2010 tot op heden, zijnde 3 oktober 2012 :

om het wanbedrijf te hebben uitgevoerd of aan de uitvoering ervan
rechtstreeks te hebben meegewerkt, of door enige daad tot de
uitvoering zodanige hulp te hebben verleend dat het wanbedrijf niet
had kunnen worden gepleegd, of door giften, beloften, bedreigingen,
misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of
arglistigheden of het wanbedrijf rechtstreeks te hebben uitgelokt, als
dader of mededader in de zin van artikel 66 van het strafwetboek.

op het perceel gelegen in
natuurreservaat en gekadastraerd als
met een oppervlakte van 71a 40 ca
eigendom van
ingevolge akte van fusie verleden door notaris notaris
te dd. 30/12/1989 en geregistreerd op 15/01/1990.

A. Bij inbreuk op artikel 6.1.1.1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening

Hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning, hierna vermelde handelingen, zoals bepaald bij artikel 4.2.1.5°a : het gewoonlijk gebruiken, aanleggen of inrichten van een grond voor het opslaan van gebruikte of afgedankte voertuigen, van allerhande materialen, materieel of afval :

namelijk :

1. tussen 11 juni 2012 en heden 3 oktober 2012 het terrein gewoonlijk te hebben gebruikt voor de opslag van een niet nader te bepalen hoeveelheid materialen(dekzeilen, een motorfiets, autowraken, oude metalen en diverse niet nader te bepalen afvalstoffen cfr. politionele vaststellingen juncto de herstellvordering)
2. tussen 11 juni 2012 en heden 3 oktober 2012 : sub A1 omschreven handeling te hebben in stand gehouden

B. Bij inbreuk op artikel 6.1.1.1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening

Hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning, hiernavermelde handelingen, zoals bepaald bij 4.2.1.5°c : het gewoonlijk gebruiken, aanleggen of inrichten van een grond voor het plaatsen van één of meer verplaatsbare inrichtingen die voor bewoning kunnen worden gebruikt zoals woonwagens, kampeerwagens, afgedankte voertuigen, tenten

namelijk :

1. tussen 11 juni 2012 en heden 3 oktober 2012 het terrein gewoonlijk gebruik en ingericht te hebben vor de plaatsing van een woonwagen met toebehoren;
2. tussen 11 juni 2012 en heden 3 oktober 2012 : sub B1 omschreven handeling te hebben in stand gehouden

1. PROCEDURE

De rechtbank nam kennis van:

- de verwijzingsbeschikking van 30 november 2012 van de Raadkamer bij deze rechtbank waarbij de beklaagde, wegens de hierboven vermelde feiten naar de correctionele rechtbank werd verwezen en de zaak aanhangig werd gemaakt;
- de rechtsgeldig betekende dagvaarding houdende dagstelling voor de terechtzitting van 06 mei 2013, datum waarop zaak werd behandeld en in beraad werd genomen;
- de overschrijving van de dagvaarding op het hvdootheekkantoor te _____ onder de referte _____ waarmee voldaan werd aan het vereiste van artikel 6.2.1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening gecoördineerd bij besluit van de Vlaamse regering op 15 mei 2009;
- de processen-verbaal en de overige stukken van de rechtspleging.

De rechtbank aanhoorde op de openbare terechtzitting van 06 mei 2013 :

- de burgerlijke partij _____ in haar eis, voordragen door haar raadsman, mr. _____ loco mr. _____ advocaten te _____ die besluiten en stukken neerleggen;
- het Openbaar Ministerie, waargenomen door substituut-Procureur des Konings, in haar voordracht van de zaak en in haar eis.

De **beklaagde** _____ hoewel behoorlijk en rechtsgeldig gedagvaard, verscheen niet ter terechtzitting en werd evenmin vertegenwoordigd, aldus verstek latend.

2. GEGRONDHEID VAN DE STRAFVORDERING

Op 01 augustus 2011 legde de _____ in handen van de onderzoeksrechter te _____ klacht met burgerlijke partijstelling lastens onder meer beklaagde. Klaaaster, eigenaar van het perceel gelegen te _____ gelegen in natuurgebied en kadastraal gekend onder _____ stelde dat beklaagde zonder recht noch titel dit perceel betrok en werken had uitgevoerd zonder de nodige stedenbouwkundige vergunningen.

Een jaar eerder was beklaagde voor deze inbreuken reeds geverbaliseerd aangezien hij op het bewuste perceel, gelegen in natuurgebied, in primitieve omstandigheden verbleef. Door de verbalisanten werd vastgesteld dat er een oude caravan op het terrein stond, dat er verschillende zeilen tussen bomen werden aangebracht. Overal lag er rommel in het rond. Er was eveneens een primitieve houten afsluiting aangebracht.

Beklaagde verklaarde op 11 juni 2010 uit zijn woning te zijn gezet en geen andere keuze te hebben dan zo te leven.

Op 20 november 2011 werd er door de politiediensten vastgesteld dat er nog meer rommel was bijgekomen en op 30 juni 2012 werd opnieuw nazicht gedaan en bleek dat de actuele toestand ongewijzigd was.

Beklaagde kon naderhand niet meer worden aangetroffen en verhoord worden.

Gelet op de materiële vaststellingen van het strafdossier en de diverse bezoeken ter plaatse, de verklaring van beklaagde, alsook uit de behandeling van de zaak ter terechtzitting en bij gebreke aan verweer nu beklaagde verstek laat gaan, is naar oordeel van de rechtbank afdoende gebleken dat beklaagde zich schuldig heeft gemaakt aan de feiten vermeld onder de tenlasteleggingen A.1, A.2, B.1 en B.2 en dienen deze feiten hem te worden toegerekend.

3. DE STRAFTOEMETING

3.1

De in hoofde van de beklaagde bewezen geachte feiten zijn telkens de opeenvolgende en voortgezette uitvoering van een zelfde misdadig opzet, zodat voor deze feiten bij toepassing van artikel 65, eerste lid van het Strafwetboek telkens slechts één straf, met name de zwaarste, moet worden uitgesproken.

3.2

De straffoemeting moet worden bepaald gelet op de aard en de objectieve ernst van de bewezen verklaarde feiten, de begeleidende omstandigheden en de persoonlijkheid van de beklaagde zoals die blijkt uit het strafrechtelijk verleden, de gezinstoestand en de arbeidssituatie voor zover bekend.

3.3

De door de beklaagde gepleegde strafrechtelijke feiten zijn objectief ernstig. Zonder enige schroom Beklaagde moet de normen die de overheid heeft uitgewerkt ter realisatie van het beleid inzake stedenbouw en ruimtelijke ordening respecteren. Beklaagde mag zijn individueel belang niet boven het algemeen belang laten prevaleren.

Dit vraagt in beginsel om gestrengheid in de bestrafing.

3.4

De straftoemeting moet niet alleen de vergeldingbehoefte dienen maar ook de generale en de individuele preventie. De op te leggen straf moet van aard zijn de beklaagde ervan te weerhouden zich in de toekomst nog aan dergelijke feiten schuldig te maken en hem aan te sporen respect te betonen voor de regels die de samenleving ruimtelijk vlak beogen te ordenen.

3.5

De beklaagde is jaar, is op de dool, heeft geen gekende woon- of verblijfplaats en beschikt over een ongunstig strafrechtelijk verleden (16 veroordelingen door de politierechtbank en 4 veroordelingen door de correctionele rechtbank). Het lijvig strafregister toont aan dat beklaagde lak heeft aan alle regels die de samenleving beogen te ordenen.

Gelet op het verstek van beklaagde, heeft de rechtbank op heden geen zicht op zijn actuele sociale en professionele situatie.

3.6

In de gegeven omstandigheden en ter realisering van de voormelde doelstellingen van de straftoemeting acht de rechtbank het opleggen aan beklaagde van een effectieve geldboete noodzakelijk, passend en opportuun.

3.7

3.7.1

Artikel 29 van de wet van 01 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen (B.S. 06 augustus 1985, zoals laatst aangepast bij K.B. van 31 oktober 2005 (B.S. 07 december 2005) verplicht de strafrechter om, bij elke veroordeling tot een criminele of correctionele hoofdgevangenisstraf, een bedrag van 25 euro op te leggen als bijdrage tot het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders.

In voormeld artikel wordt ook gesteld dat dit bedrag onderworpen is aan de verhoging voorzien in de wet van 05 maart 1952 betreffende de opdecimen op de strafrechtelijke geldboeten (B.S. 03 april 1952).

Bij artikel 2 en 3 van de Wet van 28 december 2011 houdende diverse bepalingen inzake Justitie (B.S. 30 december 2011) werden de opdecimes op de strafrechtelijke geldboeten zoals voorzien in de Wet van 05 maart 1952 verhoogd naar 50 decimes met ingang van 01 januari 2012.

Vermits voormelde bijdrage tot het Fonds geen straf uitmaakt is de regel van de niet-retroactiviteit hierop niet toepasselijk. Dit houdt in dat de nieuwe opdecimen, ongeacht of ze hoger zijn, vanaf hun inwerkingtreding onmiddellijk zullen toegepast worden op deze bijdrage tot het Fonds, ook al wordt deze opgelegd bij een veroordeling wegens feiten voor de inwerkingtreding van de wetsbepaling die de nieuwe opdecimen invoerde.

De beklaagde wordt veroordeeld tot het betalen van een bedrage aan het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders van 25,00 euro, te vermeerderen met 50 opdecimen, 150,00 euro bedragende.

3.7.2

Bij arrest nr. van de Raad van State van 17 december 2008 (B.S. 2 februari 2009) werd het Koninklijk Besluit van 27 april 2007 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken vernietigd, zodat de bepalingen van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals gewijzigd door de artikelen 1 en 2 van het Koninklijk Besluit van 11 december 2001 betreffende de invoering van de euro in de regelgeving inzake justitie, van toepassing blijven.

Krachtens artikel 91, tweede lid van voornoemd K.B. wordt de beklagde veroordeeld tot betaling van een forfaitaire vergoeding. Het bedrag ervan bedraagt actueel, ingevolge het K.B. van 13 november 2012 (B.S. 29/11/2012), 51,20 euro.

4. DE HERSTELVORDERING

4.1

Op 21 december 2010 maakte de Gewestelijk Stedebouwkundig Inspecteur een herstellvordering over aan het ambt van de Procureur des Konings, waarbij om het herstel in de oorspronkelijke staat wordt verzocht, hetgeen inhoudt :

- het slopen/verwijderen van de caravan met verschillende dakzeilen, de motorfiets en het autowrak (inclusief eventuele vloerplaat en fundamenten), het opvullen van de bouwput met zuivere teelaarde en de verwijdering van de afbraakmaterialen van het terrein;
- het volledig ontruimen van het perceel.

Tevens werd voorzien in een uitvoeringstermijn van 6 maanden, dit alles onder verbeurte van een dwangsom van 200 euro per dag vertraging ingeval van niet-uitvoering en werd verzocht om de stedenbouwkundig inspecteur en het college van burgemeester en schepenen machtiging te verlenen tot het uitvoeren van de bevolen herstelmaatregel indien beklagde in gebreke zou blijven.

De Hoge Raad voor het Herstelbeleid verleende een eensluidend advies en ging akkoord met de aard van de herstellvordering van Gewestelijk Stedebouwkundig Inspecteur.

4.2

De Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (art. 6.1.41, §1) stelt duidelijk dat het bevelen door de rechter van de herstelmaatregelen (herstellen in de oorspronkelijke toestand, staken strijdig gebruik, uitvoeren bouw- en/of aanpassingswerken, betalen van een geldsom gelijk aan de meerwaarde) gebeurt *op vordering* van de stedenbouwkundig inspecteur of van het college van burgemeester en schepenen op wier grondgebied de werken, handelingen of wijzigingen vermeld in artikel 6.1.1 werden uitgevoerd.

De keuze van de gepaste maatregel komt derhalve toe aan de bevoegde overheid en niet aan de rechtbank.

De rechter moet de interne en externe wettigheid van deze vordering toetsen en of zij strookt met de wet, dan wel of zij berust op machtsoverschrijding of machtsafwending. Meer bepaald dient de rechtbank hierbij na te gaan of de beslissing van het bestuur om een bepaalde herstelmaatregel op te leggen uitsluitend met het oog op een goede ruimtelijke ordening is genomen. Indien een vordering zou steunen op motieven vreemd aan de ruimtelijke ordening of op een opvatting van de goede ruimtelijke ordening die kennelijk onredelijk is, dient de rechter deze vordering zonder gevolg te laten (Cass. 3 juni 2005, www.cass.be). Nochtans mag de rechter geenszins de gevorderde maatregel op haar opportuniteit beoordelen; als de gevorderde herstelmaatregel met de wet strookt, moet de rechter deze inwilligen. Volgens door deze rechtbank bijgevalen cassatierechtspraak (Cass. 15 juni 2004, www.cass.be, met conclusie - rolnummer en nummer

zijn de rechtbanken niet bevoegd zijn om de opportuniteit te beoordelen van een gevorderde herstelmaatregel, maar moeten zij de toetsing beperken tot de externe en interne wettigheid en mogen (en moeten) zij dus slechts nagaan of de beslissing in overeenstemming is met de wet dan wel op machtsoverschrijding of machtsafwending berust. Tot die wettigheidstoetsing behoort het nagaan of de beslissing van de bevoegde overheid werd genomen uitsluitend met het oog op een goede ruimtelijke ordening met de verplichting om indien zou blijken dat de beslissing steunt op motieven vreemd aan de ruimtelijke ordening of op een opvatting van de goede ruimtelijke ordening die kennelijk onredelijk is, de herstellvordering zonder gevolg te laten, zoals hiervoor vermeld. Een beoordeling dat de herstellvordering kennelijk onredelijk is en dat het voordeel dat het herstel zou meebrengen voor de goede ruimtelijke ordening geenszins opweegt tegen het last die daaruit voortvloeit voor de overtreder houdt geen opportuniteitsbeoordeling in maar kan worden bestempeld als een wettigheidstoetsing.

4.3

De grondslag van een herstellvordering is niet zozeer een bepaald misdrijf, maar wel de stedenbouwkundige verplichting die moet worden nageleefd en waarvan de niet-naleving ook strafrechtelijk wordt gesanctioneerd (Cass. 15 november 2005, www.cass.be). Het tenietdoen van de materiële gevolgen van het misdrijf, wat ook de aard van dit misdrijf is, verhindert dat een met de wet strijdige toestand blijft bestaan en dat de overtreder het voordeel van de door hem of haar begane overtrekking behoudt. De met de wet strijdige toestand die door dit misdrijf werd veroorzaakt en die nog steeds bestaat, moet gestaakt worden, zodat de herstellvordering dient te worden ingewilligd.

4.4

De ingediende herstellvordering is naar het oordeel van de rechtbank nog steeds noodzakelijk om aan de gevolgen van het misdrijf omschreven onder de enig weerhouden tenlastelegging een einde te stellen en leggen aan de beklaagde geen kennelijk onredelijke lasten op. Tot deze herstellvordering werd beslist door een bevoegde instantie met inachtneming van de substantiële vormvoorschriften. Er blijkt niet dat deze beslissing werd genomen met machtsafwending, machtsoverschrijding of miskennis van enig beginsel van behoorlijk bestuur. De herstellvordering strookt dan ook met de wet en werd uitsluitend met het oog op de goede ruimtelijke ordening genomen. De herstellvordering moet dan ook worden ingewilligd zoals nader bepaald in het beschikkend gedeelte van dit vonnis.

Dat de herstellvordering bij de betrokkene thans als kennelijk onredelijk zou overkomen, is louter en alleen een gevolg van de eigen beslissing van de beklaagde om, goed bewust van het wederrechtelijk karakter van deze zonder vergunning uitgevoerde werkzaamheden en activiteiten, deze toch te laten doorgaan. Het feit dat zij voor een voldongen feit gezorgd hebben, mag niet gevaloriseerd worden door het afwijzen van de herstellvordering.

4.5

Door de Gewestelijk Stedenbouwkundig Inspecteur werd, zoals vermeld, gevraagd een dwangsom op te leggen. Een dwangsom van 200,00 euro per dag moet als een gepaste aansporing worden beschouwd voor de beklaagde om uitvoering te geven aan de opgelegde herstelmaatregelen.

5. DE BURGERLIJKE PARTIJSTELLING

5.1

Op de terechtzitting van 29 april 2013 vorderde de burgerlijke partij een provisionele schadevergoeding van 1 euro, meer interesten en kosten.

5.2

De burgerlijke partijstelling is gesteund op het in hoofde van beklaagde ten laste gelegde en bewezen verklaarde feiten omschreven onder de tenlasteleggingen A.1, A.2, B.1 en B.2.

Er wordt een causaal verband aangetoond tussen deze feiten en een zekere schade in hoofde van de burgerlijke partij zodat deze laatste principieel gerechtigd is op een schadevergoeding.

5.3

De gevorderde provisionele schadevergoeding van 1 euro, meer intresten komt de rechtbank gegrond voor en wordt integraal toegekend, zoals hierna in het dictum bepaald.

5.4 rechtsplegingsvergoeding

Artikel 162*bis* van het Wetboek van Strafvordering stipuleert dat ieder veroordelend vonnis, uitgesproken tegen de beklagde en tegen de personen die voor het misdrijf burgerrechtelijk aansprakelijk zijn, hen veroordeelt tot het betalen aan de burgerlijke partij van de rechtsplegingsvergoeding bedoeld in artikel 1022 van het Gerechtelijk Wetboek.

In het artikel 2 van het K.B. van 26 oktober 2007 werd de rechtsplegingsvergoeding voor geschillen die betrekking hebben op in geld waardeerbare vorderingen vastgesteld.

Vermits aan de burgerlijke partij een provisionele schadevergoeding wordt toegekend, kan er hic et nunc geen uitspraak gedaan worden met betrekking tot de gevorderde rechtsplegingsvergoeding; de beslissing hieromtrent dient te worden aangehouden.

Gezien de hiervoor en hierna vermelde artikelen:

Wet van 15 juni 1935, art. 2, 11 tot 14, 21 tot 24, 31 tot 37, 40, 41;
 Wetb. van strafvordering, art. 162, 182, 184, 186, 189, 190, 190ter, 194, 195;
 Strafwetboek, art. 2, 38, 39, 40, 65, eerste lid, 66, 79, 80;
 Wet van 5 maart 1952, art. 1, gew. programmawet d.d. 24.12.1993, art. 1; gew. art.36 Wet 07.02.2003; Art. 2 en 3 van de Wet van 28.12.2011 houdende diverse bepalingen inzake justitie (B.S. 30.12.2011); (opdecimen)
 Art. 6 Programmawet II van 27.12.2006;
 W.01.08.1985, art. 28, 29, gew. art. 1 K.B. 31.10.2005 (25 euro);
 Wet van 17.4.1878, art. 3 en 4; burg. wetb. art. 1382,
 Wetb. strafrecht, art.44, 45; (BP)

OM DEZE REDENEN,

DE RECHTBANK, RECHTDOENDE BIJ VERSTEK,

I. OP STRAFGEBIED

VERKLAART de beklaagde SCHULDIG aan de feiten omschreven onder de tenlasteleggingen A.1, A.2, B.1 en B.2

TOEPASSING makend van artikel 65, eerste lid van het Strafwetboek.

VEROORDEELT de voor deze feiten tot een **GELDBOETE** van **VIJFHONDERD EURO**, vermeerderd met 50 deciemmen (x 6), aldus gebracht op **3.000,00 euro**.

ZEGT dat bij niet betaling binnen de door de wet bepaalde termijn de lastens de beklaagde hierboven uitgesproken geldboete kan worden vervangen door een gevangenisstraf van 90 dagen.

Bijdrage - vergoeding - kosten

SPREEKT in hoofde van de beklaagde de verplichting uit om éénmaal een bedrag van 25,00 euro, met 50 deciemmen verhoogd, **150,00 euro** bedragende, te betalen bij wijze van bijdrage tot financiering van het Fonds tot financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden.

LEGT de veroordeelde een vergoeding op voor de kostprijs van de strafprocedure van **51,20 euro** overeenkomstig artikel 91, 2de lid en 148 van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken.

VEROORDEELT beklaagde tot de gerechtskosten, in hun geheel begroot aan de zijde van het openbaar ministerie op de som van **150,28 euro**.

HERSTELVORDERING

BEVEELT de beklagde op vordering van Gewestelijk Stedebouwkundig Inspecteur tot het herstel in de oorspronkelijke toestand, met name :

- *het slopen/verwijderen van de caravan met verschillende dakzeilen, de motorfiets en het autowrak (inclusief eventuele vloerplaat en fundamente), het opvullen van de bouwput met zuivere teelaarde en de verwijdering van de afbraakmaterialen van het terrein;*
- *het volledig ontruimen van het perceel.*

van het onroerend goed gelegen te gelegen in natuurgebied en kadastraal gekend als

binnen een termijn van **ZES MAANDEN** te rekenen vanaf het in kracht van gewijsde treden van het hiërarchisch vonnis.

BEVEELT dat voor het geval dat de vermelde herstelmaatregelen niet binnen de voormelde termijn werden uitgevoerd, het college van burgemeester en schepenen van [] en de Gewestelijk Stedebouwkundig Inspecteur ambtshalve tot de uitvoering van de herstelmaatregel [] worden voorzien overeenkomstig artikel 6.1.46 van de Vlaamse Code Ruimtelijke Ordening gecoördineerd bij besluit van de Vlaamse Regering op 11 mei 2009.

ZEGT voor recht dat in hoofde van beklagde, de **DIVING SOM** zal worden verbeurd van **200,00 euro per dag vertraging** in naleving van dit bevel.

II. OP BURGERLIJK GEBIED

VEROORDEEFT de beklagde tot betaling aan de burgerlijke partij van een provisionele schadevergoeding ten belope van **1,00 euro**, bedrag te verhogen met de compensatoire intresten op de hoofdsom vanaf 11 juni 2011 tot datum van uitspraak en vanaf dan de moratoire intresten op voormelde hoofdsom en compensatoire intresten tot datum der algehele betaling, telkens aan de wettelijke intrestvoet.

ZEGT voor recht dat de beslissing met betrekking tot de gevorderde rechtsplegingsvergoeding wordt aangehouden.

**ALDUS UITGESPROKEN IN OPENBARE TERECHTZITTING VAN
VIERENTWINTIG JUNI TWEEDUIZEND DERTIEN**

Aanwezig :

**alleenrechtsprekend rechter in strafzaken,
substituut-Procureur des Konings,
griffier,**